Mevlid-i Nebevî münâsebetiyle Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e milyarlarca salât toplama bid'atı

﴿ بدعة تجميع مليارات من الصلاة على رسول الله بمناسبة المولد النبوي ﴾

[Türkçe — Turkish — تركي]

Muhammed Salih el-Muneccid

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ بدعة تجميع مليارات من الصلاة على رسول الله بمناسبة المولد النبوي ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2010 - 1431

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Soru:

Ben, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salât konusunda "Katılım yoluyla Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunma" yolunun meşrû olup-olmadığını öğrenmek istiyorum.

Buna göre her şahıs, tanıdığı kişilerden, belirli bir sayıda Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunmasını istemekte, sonra da tanıdığı kişilerden, arkadaşlarından ve âilesinden katılım yoluyla topladığı sayıyı, bu sayfada biraraya getirmesi için buraya koymaktadır.

Örneğin öğrencilerden birisi,bulunduğu semt veya mahallesindeki insanların evlerine giderek tek tek kapılarını çalmakta, her âileden,Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e 1000 veya daha fazla salâtta bulunmasını istemekte ve onlara: 'Salât konusunda son ulaştığınız sayıyı bana vermeniz için bir hafta sonra size tekrar döneceğim" demektedir. Bu insanlardan kimisi 1000, kimisi daha fazla salâtta bulunmaktadır. Bu şekilde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yaklaşık olarak 1.500.000 salât toplamaktadır.

Başka bir öğrenci de okulundaki her öğrenciye, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e 500 defa salâtta bulunmasını isteyerek böylelikle 3.000.000 (üç milyon) salât toplamaktadır.

Siz de internette üye olduğunuz forumlarda bu konuyu yazabilirsiniz, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e belirli bir sayıda salâtta bulunmaları için foruma katılanlardan size katılmalarını isteyebilirsiniz ve bu katılımı forumda kısaca takdim edebilirsiniz.

Allah Teâlâ'dan size güzel muvaffakiyetler dilerim.

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Sünneti ve onun ahkâmını bilen, sünnetin nuruyla aydınlanan, onun gölgesinde gölgelenen, şeriata ve sünnete uymanın güzel kokusunu koklayan herkes, soruda gelen bütün bu amellerin, sapık bir bid'at olduğunu ve müslümanın, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i sevmenin böyle olmadığını çok iyi bilir.

Eğer böyle olmasaydı, Ebu Bekir ve diğer sahâbe -Allah onlardan râzı olsun- bu gibi amelleri niçin bizden önce yapmadılar?

Saîd b. el-Museyyib ve diğer tâbiîn -Allah onlara rahmet etsin-, bu gibi amelleri niçin bizden önce yapmadılar?

Dört mezhep imamı ve diğer İslâm âlimleri, bu gibi amelleri niçin bizden önce yapmadılar?

Bu kimselerden hiçbirisi bunun gibi veya buna yakın hiçbir davranışta bulunmuş değildir.

Evet... Allah Teâlâ, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunmayı bize emretmiş ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- de bizi buna teşvik etmiştir. Fakat Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gerçekten sevenler ve büyük ecirler kazanmak isteyenler, bunun gibi veya buna yakın hiçbir davranışta bulunmamışlardır.

Bu iş için çizelge ve tablolar yaparak vakit kaybetmek, bu çizelgeleri okullara, evlere ve internetteki forumlara dağıtmak, bütün bunların hiçbir faydası yoktur ve ömrü boşa tüketmektir.Hatta bu davranış; dînde çıkarılan bir sapıklık ve akılsızlıktır!!

Bu davranışta bulunan kimseler, şayet Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e uymanın anlamını bilmiş olsalardı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eşlerine olan davranışındaki sünnetini, nasıl abdest alınması ve nasıl namaz kılınması gerektiğini insanlara öğretmek, onları, fâizi bırakmaya, cemaat namazını, hatta namazı tamamen terketmemeye teşvik etmek ve kadınları, açılıp-saçılmaktan uyarıp sakındırmak gibi, bu gayret ve çalışmaları; Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetini bilmeyen ve dosdoğru yoldan sapan birçok tâife ve cemaatlere, İslâm mesajının ulaşmasında büyük etkisi olabilecek insanlara faydalı işlerde kılmaları mümkün olabilirdi. Fakat Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in gerçek sünnetine uymaya alaylı gözle bakan ve onu dînin emrettiği şekilde seven kimseleri tanımaz bir şekilde bakan bid'at ehli, bu gibi çok kıymetli amellere nasıl muvaffak olabilir ki

Yukarıdaki soruda zikredilen davranışlarda bulunan kimseler, bu fiilleriyle birçok bid'atlara veya birçok yönden bid'atlara düşmüşlerdir.

Bunlardan bazıları şunlardır:

Birincisi:

Bu kimseler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e getirdikleri salâtı, bir bayram hâline getirmişlerdir. Bu bayram ise, bid'at bir münâsebet olan Mevlid-i Nebevî'dir.

İkincisi:

Bu kimseler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e getirdikleri salâtı, belirli bir sayıyla sınırlı tutmuşlar, bu hesaplama işini de kendilerine ve insanlara yüklemişlerdir. Bu fiil, Allah Teâlâ'nın emretmediği bir davranıştır. Oysa müslüman, -soruda gelen hadiste olduğu gibi, ki bu hadisin sahih olup-olmadığı konusunda âlimler arasında görüş ayrılığı vardır-, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e 10 defa salâtta bulunabilir.10 defadan

fazla salâtta bulunursa, kendisinin lehinedir. Müslümanın, belirli sayıda olması gereken bir zikri, mutlak (sınırsız) kılma hakkı yoktur. Aynı şekilde mutlak olan bir zikri, kendi yanından belirli bir sayı ile sınırlandırma hakkı da yoktur.

Böyle yapan kimselerle onlardan önceki bid'atçılar, Abdullah b. Mes'ud'un -Allah ondan râzı olsun- şu sözüne ne kadar da lâyıktırlar:

((... فَعُدُّوا سَيِّئَاتِكُمْ؛ فَأَنَا ضَامِنٌ أَنْ لَا يَضِيعَ مِنْ حَسَنَاتِكُمْ شَيْءٌ.))

[رواه الدارمي في مقدمة سننه]

"... **Siz, kötülüklerinizi** (günahlarınızı) **sayın! Zirâ ben, iyiliklerinizden hiçbir şeyin zâyi edilmeyeceğine dâir size güvence veririm.**(Yani iyilikleri saymaya gerek yoktur. Çünkü iyiliklerin karşılığını Allah Teâlâ mutlaka verecektir.Fakat siz günahlarınızı sayın. Çünkü siz, günahlarınızdan hesaba çekileceksiniz)."[1]

(Hadisin tamamı Dârimî'de şöyledir:

((أَخْبَرَنَا الْحَكَمُ بْنُ الْمُبَارَكِ أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ يَحْيَى قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا نَجْلِسُ عَلَى بَابِ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَبْلَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ، فَإِذَا خَرَجَ مَشَيْنَا مَعَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَجَاءَنَا أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ فَقَالَ: أَخَرَجَ إِلَيْكُمْ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ بَعْدُ؟ قُلْنَا: لَا، فَجَلَسَ مَعَنَا حَتَّى خَرَجَ. فَلَمَّا خَرَجَ، قُمْنَا إِلَيْهِ جَمِيعًا، فَقَالَ لَهُ أَبُو مُوسَى: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ! إِنِّي رَأَيْتُ فِي الْمَسْجِدِ آنِفًا أَمْرًا أَنْكَرْتُهُ، وَلَمْ أَرَ وَالْحَمْدُ لِلهِ إِلَّا خَيْرًا. قَالَ: فَمَا هُوَ؟ فَقَالَ: إِنْ عِشْتَ فَسَتَرَاهُ. قَالَ: رَأَيْتُ فِي الْمَسْجِدِ قَوْمًا حِلَقًا جُلُوسًا يَنْتَظِرُونَ الصَّلَاةَ، فِي كُلِّ حَلْقَةٍ رَجُلٌ وَفِي أَيْدِيهِمْ حَصًى، فَيَقُولُ: كَبِّرُوا مِائَةً، فَيُكَبِّرُونَ مِائَةً. فَيَقُولُ: هَلِّلُوا مِائَةً، فَيُهَلِّلُونَ مِائَة، وَيَقُولُ: سَبِّحُوا مِائَةً، فَيُسَبِّحُونَ مِائَةً. قَالَ: فَمَاذَا قُلْتَ لَهُمْ؟ قَالَ: مَا قُلْتُ لَهُمْ شَيْئًا انْتِظَارَ رَأْيِكَ، وَانْتِظَارَ أَمْرِكَ. قَالَ: أَفَلَا أَمَرْتَهُمْ أَنْ يَعُدُّوا سَيِّئَاتِهِمْ وَضَمِنْتَ لَهُمْ أَنْ لَا يَضِيعَ مِنْ حَسَنَاتِهِمْ، ثُمَّ مَضَى

[1] Dârimî, sünenin mukaddimesinde rivâyet etmiştir. Hadis no: 204

وَمَضَيْنَا مَعَهُ حَتَّى أَتَى حَلْقَةً مِنْ تِلْكَ الْحِلَقِ، فَوَقَفَ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ: مَا هَذَا الَّذِي أَرَاكُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالُوا يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ! حَصًى، نَعُدُّ بِهِ التَّكْبِيرَ وَالتَّهْلِيلَ وَالتَّسْبِيحَ. قَالَ: فَعُدُّوا سَيِّئَاتِكُمْ؛ فَأَنَا ضَامِنٌ أَنْ لَا يَضِيعَ مِنْ حَسَنَاتِكُمْ شَيْءٌ. وَيْحَكُمْ يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ! مَا أَسْرَعَ هَلَكَتَكُمْ! هَؤُلَاءِ صَحَابَةُ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَوَافِرُونَ، وَهَذِهِ ثِيَابُهُ لَمْ تَبْلَ، وَآنِيَتُهُ لَمْ تُكْسَرْ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّكُمْ لَعَلَى مِلَّةٍ هِيَ أَهْدَى مِنْ مِلَّةِ مُحَمَّدٍ، أَوْ مُفْتَتِحُو بَابِ ضَلَالَةٍ. قَالُوا: وَاللهِ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ! مَا أَرَدْنَا إِلَّا الْخَيْرَ. قَالَ: وَكَمْ مِنْ مُرِيدٍ لِلْخَيْرِ لَنْ يُصِيبَهُ! إِنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَنَا أَنَّ قَوْمًا يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيَهُمْ، وَايْمُ اللهِ! مَا أَدْرِي لَعَلَّ أَكْثَرَهُمْ مِنْكُمْ، ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ، فَقَالَ عَمْرُو بْنُ سَلَمَةَ: رَأَيْنَا عَامَّةَ أُولَئِكَ الْحِلَقِ يُطَاعِنُونَا يَوْمَ النَّهْرَوَانِ مَعَ الْخَوَارِجِ.)) [رواه الدارمي في مقدمة سننه]

"Bize, el-Hakem b. el-Mübârek haber verip (dedi ki): Bize Amr b. Yahya haber verip dedi ki: Babamı, babasından şöyle rivayet ederken işittim:

(Babam) dedi ki:

- Biz, sabah namazından önce Abdullah b. Mes'ûd'un kapısının önünde otururduk. O dışarı çıktığında, onunla beraber mescide giderdik. Derken bir gün, Ebû Musa el-Eş'arî yanımıza geldi ve:

- Ebû Abdurrahman (yani Abdullah b. Mesûd) hâlâ yanınıza çıkmadı mı? diye sordu.

Bunun üzerine biz:

- Hayır, deyince, o da bizimle beraber oturdu. Nihayet (Abdullah b. Mes'ûd) dışarı çıkınca toptan ona ayağa kalktık. Sonra Ebû Musa ona şöyle dedi:

- Ebû Abdurrahman! Biraz önce mescidde (Mescid-i Nebevî'de) yadırgadığım bir durum gördüm. Fakat yine de, Allah'a hamd olsun, hayırdan başka bir şey görmedim.

(Abdullah b. Mes'ûd):

- O gördüğün şey nedir? diye sordu.

Ebû Musa:

- Yaşarsan birazdan göreceksin, dedi (ve) şöyle devam etti:

- Mescidde halkalar halinde oturmuş, namazı bekleyen bir topluluk gördüm. Her halkada (onu idâre eden) bir adam, (halkada bulunanların) ellerinde de çakıl taşları vardı. (Halkayı idâre eden):

-Yüz defa Allahu Ekber deyin, diyor, onlar da yüz defa Allahu Ekber diyorlardı. Sonra, yüz defa Lâ İlahe İllallah, deyin, diyor, onlar da yüz defa Lâ ilahe İllallah diyorlardı. Yüz defa Sübhanallah deyin, diyor, onlar da yüz defa Sübhanallah diyorlardı.

(Abdullah b. Mes'ûd):

- Peki onlara ne dedin? Diye sordu.

Ebû Musa:

-Senin bu konudaki görüşünü ve emrini bekleyerek onlara bir şey söylemedim, dedi.

(Abdullah b. Mes'ûd) dedi ki:

- Onlara kötülüklerini (günahlarını) saymalarını emretseydin ve iyiliklerinden hiçbir şeyin zâyi edilmeyeceğine dâir onlara güvence verseydin ya! dedi.

Sonra (Abdullah b. Mes'ûd oraya) gitti, biz de onunla beraber gittik. Nihayet o, bu halkalardan birine geldi, başlarında durdu ve:

-Bu, yapmakta olduğunuzu gördüğüm şey nedir? Diye sordu.

Onlar:

- Ey Ebû Abdurrahman! (Bunlar) çakıl taşlarıdır. Onlarla Allahu Ekber, Lâ ilahe İllallah ve Sübhanallah deyişleri sayıyoruz, dediler.

Bunun üzerine Abdullah b. Mes'ûd onlara dedi ki:

- Siz, kötülüklerinizi (günahlarınızı) sayın! Zirâ ben, iyiliklerinizden hiçbir şeyin zâyi edilmeyeceğine dâir size güvence veririm.(Yani iyilikleri saymaya gerek yoktur. Çünkü iyiliklerin karşılığını Allah Teâlâ mutlaka verecektir.Fakat siz günahlarınızı sayın. Çünkü siz, günahlarınızdan hesaba çekileceksiniz). Yazıklar olsun size ey Muhammed Ümmeti! Ne çabuk helak oldunuz! Oysa Peygamberiniz -salallahu aleyhi ve sellem-'in şu ashâbı hâlâ aranızda bolca bulunmaktadır. İşte onun elbiseleri henüz eskimemiş, kapları henüz kırılmamış durumdadır. Nefsim elinde olan Allah'a yemin olsun ki, siz ya Muhammed'in dininden daha doğru olan başka bir dîn üzeresiniz (ki bu imkânsızdır) ya da siz bir dalâlet/sapıklık kapısı açanlarsınız.

Onlar:

- Allah'a yemîn olsun ki, Ebû Abdurrahman, biz, hayırdan başka bir şeyi elde etmeyi istemedik, dediler.

Bunun üzerine Abdullah b. Mes'ud onlara şöyle karşılık verdi:

- Hayrı elde etmek isteyen nice kimseler vardır ki onu hiç elde edemezler.Çünkü Rasûlullah -salallahu aleyhi ve sellem-: 'Kur'an'ı okuyacak, fakat (bu okuyuşları sadece dilde kalacak olan ve) onların köprücük kemiklerinden ileriye geçmeyecek olan bir topluluğu bize haber vermişti. Allah'a yemîn olsun ki, bilmiyorum, belki onların çoğu sizdendir.

Sonra Abdullah b. Mes'ud onlardan uzaklaşıp gitti.

(Amr b. Yahya'nın dedesi) Amr b. Seleme sonra şöyle dedi:

- Bu halkalardaki (insanların) genelinin, Nehrevân savaşında Haricîlerin yanında (safında) bize karşı vuruşurken (savaşırken) gördük."[1]

Üçüncüsü:

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunmak, cemaatle yapılan umumi zikirlerden değildir. Aksine salât, kul ile Rabbi arasındaki özel bir zikirdir.

Nitekim İbn-i Kayyim -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunmak, en fazîletli ve Allah Teâlâ'ya en sevimli amellerden olmakla birlikte, her zikrin kendine has bir yeri vardır. O zikrin yerine başka bir zikir geçmez.

Denildi ki: Bundan dolayıdır ki (namazda) rükûda iken, rükûdan doğrulduktan sonra kıyamda iken ve secdede iken, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunmak meşrû değildir."[2]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salât konusunda bu yolu icat eden kimsenin bu bid'atından tevbe etmesi ve insanları bu işe katılmaya çağırmaktan vazgeçmesi gerekir. Bu davranışın bid'at oluşunu öğrenen herkesin, insanların bu işe katılmalarına veya aldanıp da bu işe dâvet edenlerin çağrılarına engel olması ve onları bu işten nehyetmesi gerekir.

Aklı başında olan birisi, böyle söylemekle, insanları, Rabbânî emre icâbet ederek ve Nebevî teşviki gerçekleştirmek için Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunmalarına engel olduğumuzu sanmasın. Çünkü bu veya başka bid'at yollarla Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salâtta bulunarak Allah Teâlâ'nın rızâsına yakın olunmaz.

---

[1] Sünen-i Dârimî; Delilsiz olarak bir görüşü almanın mekruhluğu, hadis no: 204.

[2] Celâu'l-Efhâm fî Fadli's-Salâti alâ Muhammedin Hayri'l-Enâm sallallahu aleyhi ve sellem; c: 1, s: 424.

Allah Teâlâ'dan bu cevapları faydalı kılmasını ve yolunu sapıtmış müslümanları, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine uymaya iletmesini dileriz.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.